

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu**, IČ 26991934, se sídlem Bouzov 8, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské náměstí 1, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2008, č. j. 8 Ca 212/2007 – 109,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se stala na základě usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2009, č. j. 4 As 8/2009 – 152, účastníkem řízení o kasační stížnosti Základní odborové organizace při správě státních hradů Bouzov a Šternberk (označované též jako „Základní organizace evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací“), s níž se sloučila v jeden subjekt, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2008, č. j. 8 Ca 212/2007 – 109, jímž byla zamítnuta její žaloba proti fiktivnímu negativnímu rozhodnutí žalovaného. Žalovaný vydal fiktivní negativní rozhodnutí tím, že nerozhodl o rozkladu podaném právní předchůdkyní stěžovatelky, a tím potvrdil své údajně částečně zamítavé rozhodnutí o žádosti na poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. č. 106/1999 Sb.“).

Nejvyšší správní soud zároveň usnesením ze dne 29. 4. 2009, č. j. 4 As 8/2009 – 152, stěžovatelku vyzval, aby předložila soudu doklady prokazující, že je zastoupena advokátem nebo doklady prokazující, že její zaměstnanec nebo člen, který za ni jedná nebo ji zastupuje, má vysokoškolské právnické vzdělání požadované pro výkon advokacie. Současně ji poučil o následcích nevyhovění této výzvy. Přípisem ze dne 12. 5. 2009 požádala stěžovatelka o ustanovení advokáta pro toto řízení v souladu s ustanovením § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Tuto žádost následně Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 22. 6. 2009, č. j. 4 As 8/2009 - 186, zamítl, neboť shledal, že není dán důvod, aby stěžovatelka byla osvobozena od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s., a nesplňuje tak základní předpoklad § 35 odst. 8 s. ř. s. pro ustanovení zástupce, resp. advokáta. Výše citovaným usnesením ji proto vyzval, aby ve lhůtě 14 dnů ode dne doručení tohoto usnesení předložila soudu doklad prokazující, že je zastoupena advokátem nebo doklady prokazující, že její zaměstnanec nebo člen, který za ni jedná nebo ji zastupuje, má vysokoškolské právnické vzdělání požadované pro výkon advokacie a zároveň aby zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost. Současně ji poučil, že pokud nebude soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, nebo pokud nebude ve stanovené lhůtě předložen soudu doklad prokazující, že stěžovatelka je v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem nebo o doklady prokazující, že její zaměstnanec nebo člen, který za ni jedná nebo ji zastupuje, má vysokoškolské právnické vzdělání požadované pro výkon advokacie, bude řízení o kasační stížnosti zastaveno, popř. odmítnuto. Zásilka obsahující toto usnesení a výzvu k zaplacení soudního poplatku byla stěžovateli doručena v pondělí dne 26. 6. 2009, kdy si ji osobně převzala předsedkyně stěžovatelky. Stěžovatelka na tuto výzvu obsaženou v usnesení ze dne 22. 6. 2009, č. j. 4 As 8/2009 - 186, reagovala sdělením, v němž uvedla, že soudní poplatek zaplatit nemůže. Doklad prokazující, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem nebo o doklady prokazující, že její zaměstnanec nebo člen, který za ni jedná nebo ji zastupuje, má vysokoškolské právnické vzdělání požadované pro výkon advokacie, nedoložila.

Před posouzením merita věci se Nejvyšší správní soud musí vždy zabývat tzv. podmínkami řízení. Mezi tyto podmínky řízení patří i povinné zastoupení stěžovatele advokátem dle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Pokud totiž stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, přístupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud v projednávané věci zjistil, že kasační stížnost byla podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), avšak stěžovatelka nebyla navzdory opakovaným výzvám ze strany Nejvyššího správního soudu zastoupena advokátem, i když je takové zastoupení v řízení o kasační stížnosti povinné. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že stěžovatelka byla ve smyslu § 108 odst. 1 s. ř. s. vyzvána, aby tuto vadu kasační stížnosti odstranila ve stanovené lhůtě, přičemž byla poučena, že neodstraní-li tento nedostatek povinného zastoupení, bude její kasační stížnost odmítnuta. Stěžovatelka však ani přes výše uvedenou výzvu do dne vydání tohoto rozhodnutí neodstranila vadu kasační stížnosti spočívající v absenci povinného zastoupení.

Nedoložení plné moci k zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který však ani na výzvu soudu nebyl odstraněn a v řízení o kasační stížnosti tak není možné pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatelka neuhradila ani soudní poplatek za kasační stížnost, který činí podle č. 15 Sazebníku soudních poplatků 3000 Kč, čímž je dán rovněž důvod pro zastavení řízení ve smyslu § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Podle § 3 odst. 4 tohoto zákona rozhoduje ve věcech poplatků za řízení o kasační stížnosti krajský soud. Nejvyšší správní soud z důvodu procesní ekonomie soudního řízení však již věc nepostupoval zpět Městskému soudu v Praze, aby rozhodl o zastavení řízení podle § 9 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ale namísto toho sám rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť procesní důsledky spočívající v ukončení běhu řízení o předmětné kasační stížnosti jsou pro stěžovatelku totožné.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. července 2009

JUDr. Petr Průcha
předseda

senátu